

Förenade målen T-195/01 R och T-207/01 R

Gibraltars regering mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Statligt stöd — Beslut att inleda det formella granskningsförfarandet — Upptagande till sakprövning — *Fumus boni juris* — Krav på skyndsamhet — Föreligger inte — Intresseavvägning”

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 19 december 2001 II-3919

Sammanfattning av beslutet

1. *Interimistiskt förfarande — Sakprövningsförutsättningar — Upptagande till sakprövning av talan i huvudsak — Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet angående befintliga stödåtgärder — Beslut med rättsverkningar — Ej prima facie hinder mot att pröva talan i huvudsak (Artiklarna 88.2 EG, 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.1)*

2. *Statligt stöd — Kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet angående befintliga stödåtgärder — Beslut som kan vara föremål för ogiltighetstalan och för interimistiska åtgärder — Domstolsprövning — Nödvändigt att bevisa att det har förekommit en uppenbart oriktig bedömning*
(Artikel 88.2 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
3. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställighet — Interimistiska åtgärder — Villkor för bifall — Krav på skyndsamhet — Bedömningskriterier — Beslut om skyndsamt handläggning i den mening som avses i artikel 76a i förstainstansrättens rättegångsregler angående talan i huvudsak — Saknar betydelse*
(Förstainstansrättens rättegångsregler, artiklarna 76a och 104.2)
4. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställighet — Interimistiska åtgärder — Villkor för bifall — Allvarlig och irreparabel skada — Bevisbörd — Uppkomsten av skada beroende av framtida och osäkra händelser*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
5. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställighet — Interimistiska åtgärder — Villkor för beviljande — Avvägning av samtliga föreliggande intressen — Kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet — Exceptionella omständigheter nödvändiga för beviljande av interimistiska åtgärder*
(Artiklarna 88.2 EG, 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2; rådets förordning nr 659/1999)

1. Ett beslut som kommissionen antagit om att inleda det formella granskningsförfarandet angående en stödåtgärd som håller på att genomföras skall anses medföra specifika rättsverkningar, och kan således prövas vid gemenskapsdomstolarna utan att det är nödvändigt att avvakta ett slutgiltigt beslut när detta förfarande avslutats. Ett sådant beslut kan således i princip vara föremål för interimistiska åtgärder.
2. Ett beslut av kommissionen att inleda det formella granskningsförfarandet angående en statlig stödåtgärd som redan har införts och som medlemsstaten i fråga önskar fortsätta att tillämpa i avvaktan på kommissionens slutgiltiga beslut kan samtidigt prövas av gemenskapsdomstolarna och vara föremål för en ansökan om interimistiska åtgärder, trots att det inte innehåller något föreläggande för medlemsstaten om att upphöra att tillämpa åtgärden i fråga. Arten av gemenskapsdomstolarnas prövning av en sådan talan skall nämligen vara precis avgränsad för att säkerställa att kommissionen inte förhindras utföra den ”förebyggande kontroll” som föreskrivs i fördraget. En sådan begränsning motiveras dessutom av att kommissionen inte har något utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller frå-

(se punkt 59)

gan huruvida det formella granskningsförfarandet skall inledas när den har allvarliga svårigheter att avgöra hur en statlig åtgärd skall bedömas och huruvida den är förenlig med den gemensamma marknaden.

digheter som enligt rättspraxis skall ligga till grund för bedömningen av det krav på skyndsamhet som måste vara uppfyllt för att en ansökan om interimistiska åtgärder skall bifallas.

(se punkt 94)

Mot bakgrund av kommissionens handlingsutrymme vid den preliminära bedömningen av relevanta omständigheter och nationella bestämmelser förefaller det *prima facie* som om sökanden skall visa att kommissionen gjort en uppenbart felaktig bedömning för att ett beslut i vilket den slagit fast att det föreligger allvarliga svårigheter att avgöra huruvida en statlig åtgärd skall anses utgöra nytt och inte befintligt stöd skall ogiltigförklaras.

4. Frågan huruvida en ansökan om interimistiska åtgärder medför krav på skyndsamhet skall bedömas med beaktande av huruvida det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada.

(se punkterna 76, 77 och 79)

3. Den omständigheten att förstainstansrätten har beslutat att handlägga målen i huvudsaken skyndsamt påverkar varken bedömningen av kravet på skyndsamhet eller, om det skulle visa sig nödvändigt, intresseavvägningen. De relevanta omständigheterna vid avgörande av huruvida ett mål är av ”särskilt brådskande art”, i den mening som avses i artikel 76a.1 i förstainstansrättens rättegångsregler, och därför skall handläggas skyndsamt, är endast delvis desamma som de omstän-

Det ankommer på den part som åberopar en allvarlig och irreparabel skada att visa förekomsten av densamma. Det behöver inte fastställas med absolut säkerhet att skadan är nära förestående, utan det är tillräckligt att den ifrågavarande skadan, särskilt då den beror på den framtida eventuella förekomsten av ett antal faktorer, kan förutsägas med tillräcklig sannolikhet.

En helt hypotetisk skada som är beroende av framtida och osäkra hän-

delser kan inte motivera ett bifall till ansökningarna om interimistiska åtgärder.

(se punkterna 95, 96 och 101)

5. Det förhållandet att ett beslut av kommissionen att inleda det formella granskningsförfarandet kan medföra osäkerhet angående huruvida det skall anses vara tillåtet att genomföra en icke anmäld statlig stödåtgärd kan inte ensamt motivera att en intresseavvägning skall medföra att beslutet inte skall fortsätta att gälla.

När ett beslut om att inleda det formella granskningsförfarandet fattas skall således, förutom i rena undantagsfall, det gemenskapsintresse vilket kommissionen tillvaratar genom sin grundläggande uppgift enligt artikel 88 EG att säkerställa att den gemensamma marknaden inte störs av icke anmält

stöd eller av stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden gå före en medlemsstats intresse av att erhålla ett interimistiskt förbud för kommissionen att med tillämpning av artikel 88.2 EG och förordning nr 659/1999 undersöka huruvida en specifik åtgärd utgör nytt stöd och, i förekommande fall, stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Det är svårt att föreställa sig vilka omständigheter som skulle föranleda förstainstansrättens ordförande att meddela uppskov med verkställigheten av ett beslut som endast avser inledande av det formella granskningsförfarandet angående en statlig stödåtgärd som inte anmälts när det inte *prima facie* föreligger ett särskilt allvarligt fall och ett uppenbart krav på skyndsamhet.

(se punkterna 109, 110 och 115)